
МЕДИА МОНИТОРИНГ

30 януари 2014 г.

Източник: bezpartien.com

Заглавие: Четири правителства мълчат: Ето истината за разграбването на България

Линк: <http://bezpartien.com/%D1%87%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%80%D0%B8-%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B5%D0%BB%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0-%D0%BC%D1%8A%D0%BB%D1%87%D0%B0%D1%82-%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BD/>

Текст: Според прогнози на геолози-специалисти България е втората държава след Полша в целия Европейски съюз по абсолютна стойност в добива на мед и трета, след Финландия и Швеция, по наличие на златни запаси. Повече от десет години добивът на злато и благородни метали е в ръцете на чуждестранни компании, които източват националното богатство от България и сякаш този факт не прави впечатление на никое от последните четири правителства. Те управляват държавата от името на българския народ и го приспиват със сладки приказки, докато през границите ни изтичат тонове злато, сребро и всякакви цветни и редки метали.

Приспиват ни със сладки приказки от рода на България 2020, Европа 2020, превъзнасят евроблагодееанията от по няколко милиона като някакви несметни богатства и едва ли не като израз на специално отношение на Брюксел към нас, българите. В същото време тихомълком, под акомпанимента на тази приспивна песен

Огромни количества метали за стотици милиарди изтичат към по-богатата част от планетата В Челопеч – едно от най-богатите находища на медно-златни руди в Европа, има 42 химични елемента. Не веднъж е ставало дума за приватизацията на големите индустриални предприятия. Този процес на смяна на собствеността у нас бе наложен шоково и под външен натиск.

Спомнете си за едно посещение на екип на Световната банка, в който участва и Кристилина Георгиева. Този екип отправя ултимативни условия на българското правителство за отпускане на заем от Световната банка. Парите са нужни на България, за да стабилизира икономиката си, а условието е приватизация на 50% от промишлеността, бързо и шоково.

Шоковата доктрина, тази рожба на Чикагския университет и по-специално на икономиста Милтън Фридмън е изпробвана в Латинска Америка – в Чили, Аржентина... Десет години по-късно, изпадналата под влияние на Фридрих фон Хайек, Маргарет Тачър налага приватизацията на обществените монополи във Великобритания и предизвиква вълна от недоволство.

През деветдесетте години приватизационната вълна залива Югоизточна Азия, Малайзия, Индонезия. Напомняме ви всичко това, защото България не е изолиран случай, тя, също като други държави, става жертва на колониални апетити. За да изпадне в тази зависимост обаче са необходими определени условия.

Първото е, земята ни да е богата. Според геолога, проф. Вълко Гергелчев прогнозните ресурси в България само на злато са около 20 000 тона. Среброто е също в такива трудно въобразими количества. Според една друга статистика България е втората държава след Полша в целия Европейски съюз по абсолютна стойност в добива на мед и трета, след Финландия и Швеция по добив на злато. В световен мащаб е 9-а по добив на мед и 20-а по добив на злато на глава от населението.

Представяте ли си? Тази малка държавица с територия от 110 хил. кв.км... В Челопеч – едно от най-богатите находища на медно-златни руди в Европа, има 42 химични елемента. Част от тях са стратегически суровини, а други са редки и скъпи метали.

Комбинатът в Пирдоп е изграден върху рудник, в който има 20 химични елемента, недобивани досега, сред които и злато. Ада Тепе, Брезник, Трън...и т.н. Кой знае за това? Малцина. Това е и второто условие,

за да изпаднем в колониална зависимост. Да няма чуваемост за тези неща. Но ако преди тези неща не се знаеха, това беше, защото информацията беше засекретена. Достъп до залежите на благородни метали са имали само главните геолози, разработвали рудниците ни.

Днес информация за залежите от злато, сребро, мед или други елементи може да получи всеки, който попълни едно заявление. Така много чуждестранни инвеститори дойдоха и завладяха българските находища.

Според геолога проф. Вълко Гергелчев прогнозните ресурси в България само на злато са около 20 000 тона.

Опирайки се на прогнозите му, на металогенните карти и въобще на цялата информация, която е събирана десетилетия от няколко хиляди души специалисти геолози, инженери, няколко чуждестранни компании пробиха у нас и завладяха богатите ни находища.

Защо? Защото някои им позволиха да го направят. Тези, които ние избираме, за да направят живота ни по-добър. Същите тези, които се кълнат всеки път, че докато управляват, ще се ръководят от обществения интерес. Кое общество обаче?

Обществото на българския народ или общоевропейското общество. Някой ще каже, ами то е едно и също. Едно и също, ама друг път.

Националният интерес няма нищо общо с общеевропейския

Когато екипът на Световната банка, воден от Гордън Хюз поставя условия за приватизация на 50% от националната промишленост, участието на Кристалина Георгиева в този екип не е в името на националния интерес, а в интерес на Световната банка.

Продажбата на МДК – Пирдоп на белгийска компания без пари и фрашкан догоре с продукцията, няма нищо общо с националния интерес. Той има общо с европейския интерес и по-точно с белгийския. Да получиш комбинат, който добива мед, злато и сребро без пари срещу едно обещание за членство в Евросъюза, това не се случва и в приказките дори. Представяте ли си какво успиване е било...Новите собственици унищожават цяло технологично звено от този единствен по рода си и мащабите си за Балканите комбинат. И това е вече част от националния интерес. Но не българския, а белгийския национален интерес.

Умишленото снижаване на технологичното равнище на производство на този комбинат от новите белгийски собственици до ниво на суровинен доставчик е изцяло вече в интерес на Белгия.

Комбинатът в Пирдоп е изграден върху рудник, в който има 20 химични елемента, недобивани досега, сред които и злато.

Защото страната си подсигурява за десет години напред суровина от българските благородни метали, с която да захранва своето производство и да осигурява работа за своите граждани. А това че българските специалисти заети в производството на злато и сребро са принудени да напуснат след като старият цех за преработка на злато и сребро е закрит, това по никакъв начин не обслужва българския национален интерес. На белгийците не им трябва предприятие в България, което да произвежда злато и сребро за Лондонската метална борса. Защото златото и среброто ще бъдат български и белгийците ще трябва да делят с нас, българите, печалбата от продажбата.

Това не може да бъде част от националния интерес на Белгия. В интерес на Белгия обаче ще е комбинатът в Пирдоп да произвежда суровина, която да бъде преработвана в Белгия. И произведеното там злато и сребро няма да бъдат повече български, те ще бъдат белгийски. И като такива ще се продават на Лондонската метална борса.

Нима Кристалина Георгиева, която е написала учебник по микроикономика, който е издаван цели три пъти досега, не знае, че всяка следваща фаза в производството на стоките носи по-висока добавена стойност? Съмняваме се. Кристалина Георгиева просто не е работила за българския национален интерес. Правителството на Иван Костов, което осъществява сделката, също не е работело за българския национален интерес. Ако Костов и Александър Божков бяха работили за българския национален интерес, те нямаше да подарят комбината в Пирдоп на белгийците. Официалната му цена е 55 млн. долара. Но стойността на готовата продукция в него при продажбата и парите, които държавата отпуска за ликвидиране на екошетите зануляват сметката. Златната кокошка е харизана без пари за обезпечаване на

европейското бъдеще на България. Чувал съм Иван Костов да споменава в свои изказвания, че членството на България в ЕС е заложено още по негово управление. Да, но на такава цена.

Приемствеността на политиците е в послушанието им пред Брюксел

Кристалина Георгиева, като част от екип на Световната банка, има личен принос в шоковото приватизиране на 50% от промишлеността у нас.

Приемствеността се споменава често от политиците на прехода. Приемствеността, която следват, независимо от политическата им окраска, е в послушанието им пред Брюксел. Приемственост в подчиняването на българския национален интерес на общоевропейския. Продажбата на медодобивния комбинат в Пирдоп на белгийците от правителството на Иван Костов е приемственост на ангажимента, който поема предишният кабинет пред екипа на Световната банка, в който участва и Кристалина Георгиева.

Затварянето на Първи, Втори, Трети и Четвърти блок на АЕЦ – Козлодуй от правителството на Симеон Сакскобургготски е приемственост на ангажимента, който поема България в меморандума от 1999г., подписан от кабинета на Костов и Гюнтер Ферхойген, еврокомисар по разширяването на ЕС.

Приемственост има в последователното подновяване на договора за концесия на най-богатото ни златно находище в Челопеч от всички правителства. Находището в Челопеч се експлоатира от „Дънди Прешъс Метълс“ – канадска минна компания, с проекти за златодобив в Челопеч и Крумовград.

На Костов, на Кобургготски, на тройната коалиция, на Бойко Борисов. Всички тези различни правителства подновяваха договора за източване на българските благородни метали в чужбина. Каква е причината за тази приемственост? Защо трябва да се следва тази икономическа програма, която превръща българската икономика в суровинен доставчик?

В един доклад на МС за структурната реформа, която се приложи у нас след средата на деветдесетте и през първото десетилетие на новия XXI век пише: „Незадоволителният ход на структурната реформа в България досега се дължи на няколко фактора. Първо, липса на политическа воля за оттегляне на държавата от управлението на предприятията. Второ, запазване на държавните монополи в ключови дейности, като енергетика, вноса на природен газ, производството на горива и суровини. Трето, слаба и непрекъснато изменяща се нормативна база на приватизационния процес. Четвърто, това е много важно – нестабилна политическа обстановка, която отблъсква чуждестранните инвеститори.

Защо си мислите им пречи на нашите бъдещи евросъюзници това, че държавата управлява в предприятията, че се грижи за обществените услуги и управлява в стратегически сфери от национално значение като енергетиката? Защо? Каква им е целта? Намирам отговора няколко реда по-долу: “ До края на 1998 г. да бъдат приватизирани всички индустриални и търговски предприятия. Производството ще бъде експортно насочено, така че висококачествени продукти с българска марка ще заемат своето място в европейския и в световния потребителски пазар. Големите предприятия ще бъдат собственост на корпоративни международни компании, които ще включат нашите заводи в световната икономическа общност.” Такава е била визията на управляващите през 1998г. До известна степен тя се осъществява и днес.

Големите ни рудници са продадени 1 000 пъти под реалната им цена

Продажбата на МДК – Пирдоп на белгийска компания без пари и фрашкан догоре с продукцията, няма нищо общо с българския национален интерес.

Предприятието, експлоатиращо рудник Челопеч, е приватизирано на сто процента. Днес то е част от голяма канадско-ирландско-австралийска фирма. Над 10 години то изнася в чужбина тонове злато, сребро и други редки елементи. Само че не изнася висококачествени продукти за световния потребителски пазар, както са ни приспивали през 1998г., а изнася концентрат, суровина, която се преработва на други места и едва тогава се превръща във висококачествена стока за потребителския пазар. Защо се случва така? Ами много просто. Ирландско-канадската компания, която купува предприятие „Челопеч Майнинг“ така и не инвестира в технология, която да преработва този концентрат, за да го превърне в стока. Много по-изгодно е за нея да го изнася като суровина.

Пред МДК- Пирдоп през 1997г. е имало възможност за технологично обновление и преработка предимно на местни концентрати, включително и челопешкия. Японската мегакомпания „Мицубиши“ предлага да

направи това, като самата тя ще инвестира 80% от средствата. Българското правителство обаче казва: „Не“ под натиск от Световната банка.

Предприятието е подарено на белгийци, за да им се подмажем да ни приемат в ЕС. Построяването на предприятието в Челопеч е струвало на държавата някога около 1 млрд. долара. Медодобивният комплекс в Пирдоп, който е създаден по-късно, за да преработва медния концентрат до медни аноди и катоди, е струвал на държавата около 3 млрд. долара. Останалите големи рудници „Асарел -Медет“ и „Елаците мед“ също са стрували на държавата по около милиард. Шест млрд. долара държавна инвестиция в индустрията, 6 млрд. долара събирани от нашите майки, бащи, баби и дядовци, са продадени за не повече от 6-7 млн. долара. 1000 пъти по-евтино, 1000 пъти под реалната им.

Източник: focus-news.net

Заглавие: Basellandschaftliche Zeitung: Колко отпадъци изхвърлят швейцарците?

Линк: <http://www.focus-news.net/news/2014/01/29/1877251/basellandschaftliche-zeitung-kolko-otpadatsi-izhvarlyat-shveytsartsite.html>

Текст: Берн. Швейцарците се славят като шампиони по рециклиране, пише швейцарският в. Basellandschaftliche Zeitung. В някои области на страната, преработването на отпадъци работи изключително добре. Стъклото, например, се рециклира до 96%. Въпреки че швейцарците ревностно събират и разделят отпадъците си, Федералната служба за околната среда (Vafu) на страната отчита, че са необходими повече действия. Според проучване за отпадъците през 2012 г., швейцарското население произвежда с 694 кг на човек повече отпадъци годишно в сравнение с други европейски страни. Все пак обаче почти половината от тези отпадъци се рециклират, като останалата част биват изгаряни. Междувременно, стана ясно, че 40% от храните се губят по пътя от полето до магазина. В момента се води дебат дали по-високите цени на хранителните продукти ще помогнат за намаляване на този процент?

Източник: econ.bg

Заглавие: До 2015 г. ударно ще строим депа за отпадъци за 700 млн. лв.

Ще последваме обаче тъжния път на Гърция, ако ЕК ни осъди заради сметищата

Линк: <http://econ.bg/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/%D0%94%D0%BE-2015-%D0%B3-%D1%83%D0%B4%D0%B0%D1%80%D0%BD%D0%BE-%D1%89%D0%B5-%D1%81%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%B8%D0%BC-%D0%B4%D0%B5%D0%BF%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-%D0%BE%D1%82%D0%BF%D0%B0%D0%B4%D1%8A%D1%86%D0%B8-%D0%B7%D0%B0-700-%D0%BC%D0%BB%D0%BD-%D0%BB%D0%B2- I.a i.526713 at.1.html>

Текст: До 2015 г. в България трябва да има изградени 19 модерни депа за отпадъци за близо 700 млн. лева. Договорите за съоръженията са подписани тази година и тепърва ще започнат да се изпълняват. Практиката ни до момента обаче показва, че изграждането на тези съоръжения върви доста трудно. В момента са изградени само две такива депа - в София и Ботевград.

Според подписаните договори по оперативна програма "Околна среда" в момента се изпълняват 24 проекта за 826 млн. лева. Това са 4 договора за техническа помощ по проекти и 19 договора за изграждане на регионални системи за управление на отпадъците. Очаква се инсталациите да бъдат построени в Аксаково (Варна), Борово (Бяла), Ботевград, Бургас, Видин, Габрово, Добрич, Луковит, Малко Търново, Никопол, Панагюрище, Перник, Плевен, Разлог, Самоков (Костенец), Столична община, Стара Загора, Хасково и Ямбол.

Изграждането на депата обаче е трудно заради административни пречки и неразбирателство между отделните общини. Страната ни е подписала и един договор за изпълнение на дейности по закриване и рекултивиране на общински депа за битови отпадъци, които не отговарят на нормативните изисквания. За закриването и рекултивацията на старите сметища трябва да се подготви от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС), бенефициент по проекта. Неговият срок на изпълнение също е 2015 г. но до момента няма информация колко депа е предвидено да се затворят, къде и по какъв начин ще стане това.

Специалистите припомнят, че сроковете за завършване на депата са доста оптимистични и вече става все по-вероятно страната ни да не успее да се вмести в зададените срокове. Това означава, че ще се наложи на България да плаща санкции за липсата на депа, а населението ще продължи да живее в лоши условия от екологична гледна точка.

През миналата седмица Европейската комисия ни даде на съд за проблеми, които си знаем и са известни от години. В същото време страната ни не е закрила 113 стари сметища, които са потенциална екобомба. Бавим се и с реалното изграждане на нови депа като идеята е поне минимална част от отпадъка ни да попада там.

У нас обаче в момента се наблюдава обратната тенденция – появяват се все повече незаконни сметища, боклукът продължава да се складира макар и на малко по-модерни депа на местата, където има такива. Процесът по изграждането в България се бави отдавна, припомнят специалистите. Според тях още през 2009 г. е било ясно, че България не може да изпълни изискванията за закриване на всички сметища в срок. Дори и в момента няма ясен график кога и как ще стане така и не беше подготвен.

Никой не иска боклука

За да се закрият старите сметища, у нас трябва да работят нови депа. Експертите припомнят, че все още не е започнала изцяло рекултивацията на сметището в Долни Богров край София, защото част от боклука на столицата се извозва там. За бързо изграждане на новите депа Министерството на околната среда създаде Асоциации между съседни общини, които да изградят регионални системи за събиране и обработка на отпадъците. Сформирането на сдруженията обаче се проточи прекалено много, а и под въпрос е всъщност доколко тези асоциации работят реално.

Оказа се обаче, че никоя община не иска боклука на своя територия. Това беше и първият проблем. Освен това в много случаи гражданите не са съгласни с избраното местоположение на депото. Последният случай е от Самоков, където е избрано място за ново депо в прекомерна близост до село Драгушиново. Проблем там е и фактът, че противно на всякакви аргументи, депото е планирано да се изгражда върху земеделска земя. А е спорен и въпросът колко екологично ще е това депо, което се намира до приток на р. Искър. Местните се плашат и от факта, че старото сметище няма да бъде закрито.

След 2014 г. пари за депа няма

Други такива случаи са с. Баня в Разлог, с. Стожер, Добричко, планове за ново депо в ямболско, в с. Джерман, дупнишко. „Отделно Благоевград, Кочериново, Симитли и други общини изобщо нямат

надежда за използването на еврофондовете за изграждане на модерни депа. За този програмен период те са закъснели, а през следващия Комисията казва категорично, че няма да има евросредства за депа”, припомни Евгения Ташева, координатор „нулеви отпадъци“ в екологично сдружение „За Земята“. Така България блокира единствената възможност за безвъзмездно финансиране при изграждането на модерни депа за боклук. Отговорът от наша страна е, че стъпката на ЕК да ни съди е ясен сигнал, че направеното дотук не е достатъчно.

Още от 2007 г. с влизането ни в ЕС се знае, че страната ни трябва да изпълни изискванията и до 2009 г. трябваше да се закрият старите сметища. Все още дори има общини, които кандидатстват за техническа помощ за изготвяне на проекти по програмата, независимо, че програмния период на практика изтече.

Източник: dir.bg

Заглавие: Мобилен пункт събира опасни отпадъци в 2 района

Линк: <http://sofia.dir.bg/news.php?id=16031057>

Текст: Мобилен събирателен пункт за опасни отпадъци от домакинствата ще бъде на разположение на жителите на райони "Нови искър" и "Кремиковци" на 31 януари.

Това съобщиха от компанията, която заедно със Столична община организира разделното събиране на опасни отпадъци в столицата, предаде БТА.

От 8.30 до 11.30 ч. пунктът ще бъде разположен в гр. Нови Искър, на ул. "Искърско дефиле" 123, пред районна администрация "Нови Искър".

От 12.30 до 15.30 ч. ще се премести в кв. Ботунец, пред районна администрация "Кремиковци".

Основните групи опасни отпадъци, които домакинствата могат да предават в пункта, са живак и живакосъдържащи уреди, каквито са термометри, лакове и бояджийски материали; домакински препарати и химикали; мастила и замърсени опаковки; фармацевтични продукти и лекарства с изтекъл срок на годност.

Опасни отпадъци от домакинствата могат да се приемат за обезвреждане от компанията по всяко време, след предварителна заявка на телефон 0700 11 750. Предаването им е безплатно за гражданите.

Източник: new.sliven.net

Заглавие: Информационен бюлетин на ОД МВР-Сливен за 29.01.2014 г.

Линк: <http://new.sliven.net/sys/news/index.php?id=130656>

Текст: Нова Загора: Полицейски служители на РУП-Нова Загора работят **по кражба на кабел**, собственост на ЗММ- Нова Загора. Кражбата е извършена за времето от 16,30 часа на 25-ти януари до 09,00 часа на 26-

ти януари от старо складово помещение на завода. Откраднати са 130 м. многожилен кабел на стойност около 1500 лв. Извършен е оглед на мястото. Предприети са незабавни действия по установяване на извършителя. По случая е образувано досъдебно производство.

Източник: dariknews.bg

Заглавие: Заловиха трима, крали метални елементи

Линк: http://dariknews.bg/view_article.php?article_id=1209744

Текст: Полицията залови трима младежи от Добрич в момент на кражба от склад в района на бул. „25 Септември“ в град Добрич. Сигнал за инцидента е получен на 28 януари, около 21.25 часа. Незабавно на място са изпратени екипи на Първо РУП Добрич, които **задържали бягащите от местопроизшествието** Н.И. (16 г.), Г.М. (25 г.) и Н.С. (19 г.). Намерени са метални елементи, които са били демонтирани от покрива на сградата. По случая е образувано бързо полицейско производство по описа на Първо РУП Добрич.

Източник: money.bg

Заглавие: Заради опасните кражби се обмисля застраховане на жп релсите

Линк: http://money.bg/news/id_1042755633

Текст: Бисер Минчев - главен ревизор на НКЖИ пред Money.bg

Г-н Минчев, смятате ли, че тежкото криминализиране на посегателствата срещу жп инфраструктурата ще е достатъчна мярка за да се спре с тази тенденция?

Това няма да е достатъчно, но ще е важна част от целия процес. Едно криминализиране на тези деяния като тежко престъпление, т.е да бъде считано като терористичен акт, би довело до тежки наказания. От своя страна това е добра превенция върху всеки един, който има някакви желания да направи посегателство върху жп инфраструктурата.

По-тежки санкции трябва да има и за пунктовете, където се приемат такъв тип материали.

Наложително е върху тези обекти да има по-стриктен контрол, най-вече за тяхната законност, защото почти съм убеден в това, че в пунктовете, които работят законно едва ли се допуска приемането на материали от жп инфраструктурата.

Според мен така трябва да бъде направен текстът, че независимо дали си откраднал една подложка, метър кабел или сто метра, то наказанието да е еднакво. Това е така, тъй като и най-минималната промяна в конструкцията на релсите или контактния проводник може да доведе до тежки последствия. Когато съзнателно искаш да причиниш смърт или нараняване, или разлив на опасен товар, то това е терористичен акт.

Какво може да направи НКЖИ - да увеличи кантонерите или видеонаблюдението?

Ние сме оценили риска от намаляване на кантонерите и увеличаването на средния маршрут за обход,

вследствие на това. Истината е, че колкото и кантонери да сложим, то след неговото преминаване, отново може да настъпи кражба - няма спасение.

На този етап видеонаблюдението е в гарите. Все още не можем да покрием междугарията, което ще е много трудно. Дори на Запад това не е направено, а има там, където са разположени високоскоростните линии, които са заградени с огради.

Имаме около 500 охранители, но те са разположени най-много по складовете, защото и от там се краде. На много места закритите помещения се охраняват от СОТ.

В този ред на мисли смятам, че правим необходимото с финансовия ресурс, който имаме. Нещо повече, на някои места, където концентрацията на кражби е по-висока, дори преди всеки влак има човек, който да следи за целостта на жп пътя, с тази отговорност са натоварени и машинистите на локомотивите.

Казахте локомотиви, смятате ли, че трябва да се наказват тежко и хора, които хвърлят предмети по пътническите влакове на БДЖ?

Категорично да. Трудно ми е да кажа дали и това трябва да се третира като тероризъм, но с такива действия също се застрашава животът на пътниците. Наскоро имаше случай, в който при такъв инцидент човекът беше със сътресение на мозъка, при това младо момиче на 20-21 години.

Имате ли наблюдения как стои проблемът с кражбите в останалата част от Балканите и Европейския съюз?

В Румъния и Гърция също имаха голям проблем с кражбите на елементи от инфраструктурата. Там решиха нещата точно по този начин, както се готвим да направим и тук - въведоха по-стриктни мерки на изкупвателните пунктове и разписаха по-големи наказания.

Т.е. принудени сме да използваме тяхното „ноу-хау“?

Да. Дори наскоро говорихме и с колегите от Испания, където, заради горчивия им опит с терористични атаки и други посегателства, наказанията стигат до 30 години. Там обаче се наблюдават повече кражби на контактни проводници.

Смятате ли, че е възможно жп инфраструктурата, или поне части от нея, да бъдат застраховани?

Това е най-чистият вариант. Той ще ни помогне да се справяме и със ситуации като тази, при която дерайлира влакът при гара Яна. Защото сега ние трябва да възстановим щетите и на цистерните, които дерайлираха, тъй като ние сме тези, които носят отговорност за поддръжката на релсите.

В момента връзката е такава, че първо трябва да се намери извършител, да му се докаже вината и чак след това ние може да поискаме възстановяване на щетите, нанесени от него.

Като цяло вариантът със застраховането е свързан с много средства и едва ли има застрахователна компания, която да се съгласи да застрахова цялата инфраструктура. В момента на Запад вариантът със застраховките го има, като в процеса на оценяване на щетите има вещи лица, които участват и в самото разследване.

Колко би струвало, ако бъде взето решение НКЖИ да застрахова обектите си?

Нямам представа. Ние тепърва започваме да мислим в тази посока и да набираме опита на другите държави. Съвсем скоро ще имаме и срещи с колегите от Deutsche Bahn (германските железници - бел. ред.), с които ще говорим именно по този въпрос. В последствие ще разговаряме и със застрахователни компании, да кажат и те своето мнение и според това каква е цената, да преценим дали да пристъпим в тази посока